

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5409/2021
14.10.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић, Гордане Комненић, Татјане Миљуш и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Ервин Бачевац, адвокат из ..., против тужене „Комерцијална банка“ АД Београд, коју заступа Немања Алексић, адвокат из ..., ради утврђења и стицања без основа, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Пазару Гж 1090/21 од 17.06.2021. године, у седници одржаној 14.10.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Пазару Гж 1090/21 од 17.06.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Новом Пазару Гж 1090/21 од 17.06.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Пазару, Судска јединица у Тутину П 1675/20 од 14.04.2021. године, ставом првим изреке утврђено је да је ништава и да не производи правно дејство одредба члана 7. став 1. Уговора о потрошачком кредиту са девизном клаузулом уз субвенционисање камате од стране Фонда РС од 16.09.2009. године, којим се корисник кредита обавезао да плати банци једнократну накнаду за пуштање кредита у коришћење у висини од 0,5% од износа одобреног кредита из члана 1. овог уговора. Ставом другим изреке, тужена је обавезана да тужиљи исплати на име стицања без основа 4.990,00 динара са каматом од 16.09.2009. године до исплате, и да јој накнади трошкове парничног поступка од 17.300,00 динара са каматом од извршења до исплате.

Пресудом Вишег суда у Новом Пазару Гж 1090/21 од 17.06.2021. године, одбијена је жалба тужене и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права на основу члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП, јер је одлука у складу са правним ставом усвојеним на

седници Грађанског одељења Врховног касационог суда одржаној 22.05.2018. године, допуњеним на седници Грађанског одељења од 16.09.2021. године, а код утврђења да тужила у предуговорној фази није била упозната са врстом и висином ових трошкова. Из наведеног разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради утврђења и стицања без основа поднета је 10.12.2020. године. Вредност предмета спора побијаног дела је 4.990,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра, што значи да се ради о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена, то је и ревизија тужене недозвољена, на основу члана 479. став 6. Закона о парничном поступку.

На основу члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**